

Adaptační kurz 1 ZA (5. - 7. 9. 2011)

Vše začalo už při společném shromáždění na vlakovém nádraží. Třída byla plná očekávání, každý nejspíše zkoumal svého nového spolužáka. Ve vlaku z nás ale napětí spadlo a začali jsme se společně bavit o společných zájmech. Když jsme dorazili do Trhanova, déšť z nás sice smýval krásu, ale smích a dobrou náladu neodplavil. Do cíle měla naše elita 1 ZA jít pěšky, ale organizátorů se nás zželelo, a tak nás odvezli autem. Nestačili jsme se divit, jak jsou všichni milí a ochotní. První zmatky nastaly s ubytováním, ale smích nás neopouštěl. Po vybalení a ubytování se všichni sešli v jídelně, aby se dověděli, co je čeká v příštích třech dnech a seznámili se se zbytkem posádky. Pak začaly rozehřívací hry. Nejvíce nás nadchla hra „PLACHTA“. U té jsme se nasmáli jak blázni. Ještě jsme se ani neznali, a přesto jsme se dokázali domluvit a navzájem si pomoci. Dále byly různé aktivity jako lezení po laně, hod keltským prasetem, telegraf, nebo jsme chodili s míčkem přes překážky a za splnění úkoly jsme dostávali nápovědu k výsledné tajence. Zapomněla jsem dodat, že před společnými aktivitami jsme dávali dohromady tým. A tím jsme se vzájemně sblížili. Společně jsme si vymysleli jméno, pokřik a vyrobili vlajku.

Večer jsme se rozdělili na dvě skupinky a povídali si „co CINKLO“. Pak pro nás instruktoři připravili čajovnu „U KYJE“. Tam se smíchu meze opravdu nekladly. Hráli jsme různé scénky, např. situaci u pošty nebo u rozvodového právníka. Večer jsme se opět odebrali na pokoje, kde bouřlivý smích neustával. Náš spolužák nám předvedl kozáčka a o zábavu bylo postaráno.

Druhý den pokračoval opět v dobré náladě. Hráli jsme antickou olympiádu. Na konci stezky plné dobrodružství čekalo slaňování ze strmé skály. Skoro každý ale ukázal týmového ducha a přemohl svůj strach. Potom následovaly další aktivity, např. zámořko, pavučina, vlajka atd. Všichni jsme se u toho nasmáli a opět společnými silami úkoly dokončili. Večer jsme se pobavili v čajovně – do jedenácti hodin - a poté se odebrali na pokoje. Vedoucí nás nechali se uklidit do pokojů a my se odebrali ke spánku. Jenže! V jednu hodinu nás instruktoři aneb Césarův tým probudil a oznámil nám, že zahajuje „BOJOVKU“ v nedalekém lese. Postupně nás rozvezli do okolí a akce započala. Šli jsme (ve skupinách) lesem ruku v ruce, strach převládal a my měli srdce až v krku. Pomalu jsme došli na lesní místo určení a čekali na poslední úkol. Kuba (instruktor) nám rozdál výbavu na lezení a my jsme společnými silami měli dostat jednoho vyvoleného do výšin pro poklad. Ten jsme úspěšně získali. Poté jsme společně došli zpět na ubytovnu a plni dojmů nemohli usnout. Ráno nastalo konečné vyhodnocení a závěr adaptačního kurzu. Těch zážitků a dojmů bylo více, ale vše má tužka vepsat nedokáže. Ale v našich vzpomínkách zůstanou na celý život. Díky tomuto adaptačnímu kurzu vznikl v 1 ZA skvělý tým.

Děkujeme všem!!! Vaše 1 ZA.